

ПОГОЧЕ

илюстрован
албум
Български
Български
Заденца

12 МАРТЪ
1930 г.

Цена 3 лв.

Одобрено от Министерството на народното просвещение с заповед № 5395 от 22 декември 1927 год.

Издание на д. ПРОВАДАЛИЕВЪ & ТОДРОВЪ, София, „Степанъ Караджа“, № 10

МУЗИНА

От худож. Х. Карабашев

НЕОФИТ РИЛСКИ

КОГАТО ни запитват, кой е бил най-добрият учител на деца и възрастни преди освобождението; кой е бил първият съставител на учебники за тогавашните училища; кой е бил първият наш граматик — вие ние същада, отговоряте, че е бил Неофит Рилски.

Написана, много от современниките му съдили много по-учен и от него, но той е имал големата дарба, като никой друг, да създава и урежда нови училища, да обучава добре много ученици, които след време продължават неговото дело.

Затова, като пръв учител във тъмнината на народното съдбство, искамът да ви разкажа чест за него.

Сакското име на Неофит Рилски е Никола поп Петровъ Бенинъ. Роден е около 1793 год. в градът Банско от родители българи. Първият учител на Неофит във родното му място е бил баща му. Като дете той е завързващ тъкън друмка съзрялката си Димитъръ, синът на един изкусна зографъ (което ръковършило и създаде първото Димитърово училище), тръгнал със баща си за Русия монастир, помирнал го и напокон Неофит. Така той се отпокъсал във прочут български манастир. Тук продължи да ученето си и се поклонури при Св. св. Петър и Павел в духовете си, престо 1818 година и след като се научил добре, започнат да ученето си. Скоро славата му до българския светъл свет и нещо съвсем друго — възможността да започне да учителства в България. От всички били като за учител. През 1835 година се открила във Габрово от В. Апредълов и Брата Палавулски прочутото възноно училище. Пръв уредник и учител в него е бил Неофит Рилски. Той предварително се е готовил за новото училище около една година във Бучуриецъ. За сѫщото училище той съставил първите възноночелници таблици, на брой около 60, които после станали 72. Питани щастлив учител и родители за тия таблици.

Славата на Неофит Рилски толкова се разнесла, че бил поканен за професор във богословското училище на острова Халки. Той отишел. Предавал е спасявани езизи. Престохъл там 5 години и се върнал във България. Започнал пък да ученето и до живея до дълбока старост. Дочерял на него освобождението и умръл на 15 януари 1881 година, във манастир, името на който носи и към чието външна слава придошли свидетели.

Никола Никитовъ

ПРОЛЪТЪТА ПРИСТИГА!

Пристига пролътъта!
И черни съл полята,
И ето: вече дни
Ни във топъл вътъръ.

Пристига пролътъта!
Тъй свѣтъл е простора.
Цѣль денъ безъ страхъ сега
Играемъ на двора.

Пристига пролътъта!
Тъй свѣтъл е небето,
И цѣлата земя
Въ усмивка чудна съѣтъ.

И. Фурнаджиевъ

